

TITLURI UNIFORME

În cazul în care o lucrare a apărut sub mai multe titluri, se poate folosi, în vederea catalogării, un titlu uniform care să reunească toate edițiile lucrării. De asemenea, titlurile uniforme pot fi folosite pentru a diferenția lucrări diferite cu același titlu propriu-zis. Titlurile uniforme din prima categorie au fost folosite, în mod tradițional, pentru scripturi, simboluri creștine, lucrări liturgice și lucrări clasice anonime. În practica mai recentă, titlurile uniforme din a doua categorie sunt folosite pentru diferențierea lucrărilor precum publicațiile periodice cu titluri generice (de exemplu *Raport*). Din prima categorie de titluri uniforme, *Biblia* este un exemplu frecvent întâlnit în cataloagele de bibliotecă; similar, edițiile poeziilor Mamei Gâște sunt reunite sub titlul uniform *Mama Gâscă*. În aceste cazuri, titlurile uniforme reprezintă intrări principale. În alte cazuri, titlul uniform se trece după intrarea principală, de exemplu în cazul muzicii, legilor, lucrărilor liturgice și traducerilor. *AACR2R*, Capitolul 25, conține multe alte recomandări pentru extinderea acestor reguli asupra altor cazuri.

Una dintre problemele întâlnite în construirea titlurilor uniforme din prima categorie este alegerea titlului atunci când titlurile unei lucrări apar sub mai multe forme. Titlurile pot fi în limbi diferite, sub mai multe forme lungi sau scurte sau în două versiuni simultane (de exemplu atunci când o lucrare este publicată simultan în Anglia și Statele Unite cu titluri diferite). Unele lucrări pot fi publicate în mai multe părți și necesită identificarea unei părți *fără* identificarea întregii lucrări (de exemplu un titlu dintr-o trilogie) sau *cu* identificarea întregii lucrări (de exemplu o carte din *Iliada* lui Homer, denumită doar "Cartea 1"). Adăugirile pot fi necesare pentru diferențierea unui titlu uniform de altul sau de alte vedete, pentru identificarea limbii în care apare lucrarea, pentru identificarea versiunii sau pentru datarea unei anumite ediții. Scopul acestui capitol este de a preciza regulile generale folosite pentru rezolvarea acestor probleme. Pentru mai multe detalii consultați *AACR2R*, Capitolul 25.

În afară de această regulă care stabilește condițiile de folosire a titlurilor uniforme, capitolul din *AACR2R* include alte trei grupuri de reguli: reguli de bază pentru alegerea și forma titlului ca atare (regulile 25.2-25.4 și 25.12), reguli pentru adăugirile la titlurile uniforme (regulile 25.5-25.11) și reguli speciale pentru anumite materiale (regulile 25.13-25.35). Materialele care necesită un tratament special sunt manuscrisele și grupurile de manuscrise (regula 25.13), incunabulele (regula 25.14), materialele din domeniul dreptului (regulile 25.15-25.16), cărțile sacre (regulile 25.17-25.18), lucrările liturgice și alte lucrări religioase (regulile 25.19-25.24) și muzica (regulile 25.25-25.35).

O vedetă titlu creată conform *AACR2R*, Capitolul 25, este codificată 130, 240, 630, 730 sau 830 în formatul *Marc 21* fie că funcționează ca intrare principală, titlu suplimentar între intrarea principală și titlul propriu-zis, vedetă de subiect, intrare suplimentară, fie ca intrare suplimentară la serie (colecție). De asemenea, titlul uniform poate fi însoțit de o intrare nume-titlu codificată în subcâmpul *t* dintr-un câmp 600, 700 sau 800.

REGULA 25.1. FOLOSIREA TITLURILOR UNIFORME

Folosirea titlurilor uniforme depinde de tipul și dimensiunea catalogului deținut de bibliotecă. *AACR2R2002* stabilește șase criterii în sprijinul deciziei de a folosi acest tip de titluri:

- 1) cât de cunoscută este lucrarea
- 2) câte manifestări ale lucrării sunt implicate
- 3) dacă a fost identificată o altă lucrare cu același titlu propriu-zis (*vezi 25.5B*)
- 4) dacă intrarea principală este la titlu (*vezi 21.1C*)
- 5) dacă lucrarea a fost la origine în altă limbă
- 6) cât de mult este folosit catalogul în vederea cercetării

În principiu, această regulă precizează că întregul set de reguli privind titlurile uniforme este facultativ și că fiecare agenție de catalogare va decide dacă va aplica toate regulile sau doar o parte din ele.

Reguli generale: selecție de reguli și exemple

REGULA 25.2. REGULA GENERALĂ

25.2A. Într-o înregistrare tipărită, titlul uniform este redat înaintea titlului propriu-zis și este inclus în paranteze drepte. Dacă titlul este intrare principală, *AACR2R* recomandă ca și acesta să fie inclus în paranteze, dar, facultativ, permite omiterea parantezelor dacă titlul uniform este folosit ca intrare principală. Biblioteca Congresului aplică această opțiune, ca urmare a practicii ei anterioare. În plus, trebuie menționată și practica LC de a nu include în paranteze titlurile uniforme atunci când sunt folosite în intrările suplimentare. (*CSB 64:28-29*). De asemenea, există și practica LC în ceea ce privește lucrările clasice anonime care au fost publicate în multe ediții, traduceri și cu titluri diferite și anume, de a folosi un titlu uniform pentru toate edițiile, chiar și atunci când acesta nu diferă de titlul propriu-zis. (*CSB 64: 28-29*). Exemplu:

Titlu uniform ca intrare principală fără paranteze drepte – practica LC:

Beowulf.

Beowulf : an edition with manuscript spacing notation and graphotactic analyses / Robert D. Stevick

25.2B. Titlurile uniforme nu se folosesc pentru versiunile revizuite sau actualizate ale unei lucrări în aceeași limbă cu cea a lucrării originale. În schimb, versiunile înrudite se pun în relație prin redarea unei note care conține titlul primei ediții în înregistrarea bibliografică pentru ultima ediție. Exemplu:

Titlul nou, nu titlul uniform, folosit pentru noua ediție în aceeași limbă:

Hawker, Pat.

Amateur radio techniques / Pat Hawker. – 6th ed. – London : Radio Society of Great Britain, 1978.

336 p. : il. ; 25 cm.

Prima ed. publicată cu titlul : Technical topics for the radio amateur.

25.2C. Articole proclitice

Articolele proclitice se omit dacă titlul uniform nu este ordonat în fișier sub articolul respectiv. Exemplu:

Articolul proclitic nu se include în titlul uniform:

Dickens, Charles, 1812-1870.
[Pickwick papers]
The Pickwick papers / Charles Dickens ; edited with an introduction
and notes by James Kinsley

**[Notă: În înregistrările MARC parantezele drepte nu sunt înregistrate,
iar afișarea depinde de programarea sistemului]**

I. 25.2D Transliterare

25.2D1 Dacă titlul ales ca titlu uniform este redat într-o limbă scrisă cu caractere non-latine, se transliterează conform tabelelor de limbă adoptate de agenția de catalogare.

II. 25.2E. Intrări și trimiteri suplimentare

25.2E1. Lucrări introduse la titlu. Dacă o lucrare este introdusă la un titlu uniform, se face o intrare suplimentară la titlul propriu-zis al exemplarului de catalogat (vezi 21.30J). Se fac trimiteri de la oricare alte variante ale titlului, inclusiv variantele transliterate întâlnite în exemplarul de catalogat (vezi 26.4).

25.2E2. Lucrări introduse la o vedetă de persoană sau colectivitate. Dacă o lucrare este introdusă la o vedetă de persoană sau colectivitate și se folosește un titlu uniform, se face o trimitere nume-titlu de la vedetă și de la variantele titlului. Se face o intrare suplimentară la titlul propriu-zis al exemplarului de catalogat (vezi 21.30J).

Titluri individuale

REGULA 25.3 LUCRĂRI CREATE ÎNAINTE DE 1500

25.3A. Se folosește ca titlu uniform titlul în limba originală prin care o lucrare creată înainte de 1500 a devenit cunoscută. Titlul „cunoscut” se stabilește pe baza folosirii în manifestările lucrării sau în sursele de referință. Exemplu:

Titlul uniform în limba originală:

Suder, Joseph, 1892-
[Dona nobis pacem]
Festmesse in D [înregistrare sonoră] / Joseph Suder

Alte titluri pentru această lucrare:

Messe Dona nobis pacem
Grosse Messe Dona nobis pacem

25.3B. Atunci când niciun titlu în limba originală nu poate fi stabilit ca fiind „cel mai cunoscut”, se folosește titlul propriu-zis al ediției originale. Dacă se vor folosi titlurile originale, se vor omite sintagmele introductive și mențiunile de responsabilitate care pot fi separate din punct de vedere gramatical. De asemenea, LC omite titlurile alternative. (CSB 44:65). Exemplu:

Folosirea titlului propriu-zis al ediției originale atunci când există titluri variate în limba originală:

Cross, Amanda, 1926-
[Death in a tenured position]
A death in the faculty / Amanda Cross. – London : Virago, 1988,
c1981.

Notă care explică titlul uniform:

Publicată inițial cu titlul: Death in a tenured position. New York : Dutton, 1981.

25.3C. Publicații apărute simultan cu titluri diferite

25.3C1. Dacă o lucrare este publicată simultan în două sau mai multe ediții în aceeași limbă cu titluri diferite, catalogatorul va folosi ca titlu uniform titlul ediției publicate în țara de origine a agenției de catalogare, dacă este posibil. Dacă nu, va folosi titlul primei ediții intrate în bibliotecă. Exemplu:

Titlu folosit în Statele Unite ale Americii ca titlu uniform pentru o lucrare apărută în Marea Britanie cu un titlu diferit:

Mansfield, Peter, 1928-
[Arab world]
The Arabs / Peter Mansfield. – Harmondsworth : Penguin, 1982.

Notă care explică titlul uniform:

Ed. americană publicată cu titlul: The Arab world

III. 25.3C2. Dacă o lucrare introdusă la vedeta de autor colectiv este publicată simultan în limbi diferite și cu titluri diferite dintre care nici limba nici titlul nu sunt cunoscute ca fiind originale, se folosește ca titlu uniform titlul în limba în care numele autorului colectiv este introdus în catalog.

Dacă în limba autorului colectiv nu se întâlnește nici un titlu sau dacă acest criteriu nu se aplică, urmați instrucțiunile de la 25.3C3.

25.3C3. Dacă oricare altă lucrare este publicată simultan în limbi diferite și cu titluri diferite dintre care nici limba nici titlul nu sunt cunoscute ca fiind originale, se folosește ca titlu uniform titlul în limbile engleză, franceză, germană, rusă, spaniolă (în această ordine de preferință). Dacă nu există un titlu în nici una dintre aceste limbi, se folosește titlul ediției publicate inițial.

REGULA 25.4 LUCRĂRI CREATE ÎNAINTE DE 1501

25.4A. Se folosește titlul în limba originală prin care o lucrare creată înainte de 1501 este identificată în sursele de referință moderne. Dacă titlurile nu pot fi stabilite pe baza surselor de referință, se folosește titlul cel mai frecvent întâlnit în edițiile moderne, primele ediții sau copiile manuscriselor (în această ordine de preferință). Această regulă se înlocuiește cu regulile 25.4B-25.4C și 25.14, dacă se vor aplica. Exemplu:

Titlu uniform pentru lucrările create înainte de 1501 așa cum a fost identificat în sursele de referință:

Gawain and the Grene Knight.

Sir Gawain and the Green Knight / translated with an introduction
by Brian Stone

25.4B-25.4C. Pentru o lucrare în limba greacă scrisă înainte de 1501 sau o lucrare anonimă scrisă cu caractere non-latine, se folosește un titlu care a fost stabilit în limba engleză, dacă există unul. Exemplu:

Lucrare anonimă scrisă înainte de 1501, inițial cu caractere non-latine, introdusă la titlul stabilit în limba engleză, cu adăugarea limbii în care este tradusă lucrarea de catalogat (regulile 25.4 și 25.5C1):

Arabian nights. Limba engleză.

More fairy tales from the Arabian nights / edited and arranged by E.
Dixon ; illustrated by J.D. Batten

REGULA 25.5 ADĂUGIRI LA TITLURILE UNIFORME

IV. 25.5A. Domeniu de aplicație

25.5A1 Se fac adăugiri la titlurile uniforme conform instrucțiunilor din această regulă. Pentru adăugiri speciale sau pentru modificări ale acestor reguli referitoare la tipuri speciale de lucrări, vezi 25.13-25.35.

25.5B. Rezolvarea conflictului

25.5B1. Dacă titlurile uniforme folosite ca intrări principale sunt identice cu altele folosite ca intrări principale sau cu forma folosită ca vedetă pentru o persoană, colectivitate sau ca trimitere, se fac adăugiri la titlul uniform care se includ în paranteze. Exemplu:

Adăugiri incluse în paranteze pentru a diferenția două titluri uniforme, altfel identice:

Jungle book (1942)

Jungle book [film]

Jungle book (1967)

The jungle book [film]

Pentru a fi diferențiate, titlurile uniforme identice care sunt introduse la aceeași vedetă nume de persoană sau colectivitate necesită, de asemenea, adăugiri. Acestea vor fi incluse în paranteze. Exemplu:

Statele Unite ale Americii.
[Recensământ (1960)]
Statele Unite ale Americii.
[Recensământ (1970)]

Pentru această regulă, LC a redactat o amplă interpretare a regulii care recomandă tipurile de adăugiri care se vor include pentru a diferenția titlurile pentru *resursele în continuare*, altfel identice. (CSB 108: 99-114). Pentru *publicațiile periodice*, astfel de conflicte se rezolvă, de obicei, prin adăugarea unui titlu uniform în înregistrarea bibliografică pentru publicația periodică de catalogat și nu pentru o alta catalogată anterior.

Pentru rezolvarea conflictelor din titlurile publicațiilor periodice, LC adaugă, de obicei, locul de publicare ca termen de diferențiere. Exemplu:

Times (Charleston, S.C.)
Times (Kansas City, Mo.)

Dacă titlul este alcătuit doar din precizarea tipului și/sau frecvenței publicării sau dacă locul este impropriu pentru rezolvarea conflictului sau dacă titlurile aflate în conflict includ inițiale ale denumirilor organismelor emitente, atunci vedeta pentru colectivitatea care a inițiat sau publicat publicația periodică se folosește ca termen de diferențiere. Exemple:

Lucrări ocazionale (Canberra College of Advanced Education. Biblioteca)
Lucrări ocazionale (London Public Library and Art Museum (Ont.))

[Notă: titlul indică doar frecvența]

European physics series (McGraw-Hill)
European physics series (Wiley)

[Notă: ambele serii (colecții) sunt publicate la New York, N.Y.]

Dacă recomandările de mai sus nu sunt suficiente, se pot adăuga alte calificative. Acestea pot fi locul și data, colectivitatea și data, data, mențiunea de ediție, alte informații la titlu etc. Interpretarea regulii de către LC va fi consultată pentru stabilirea calificativelor, pentru situații speciale, precum programele radio și tv, benzile desenate, filmele, recensămintele din Statele Unite ale Americii, lucrările coregrafice, lucrările de artă denumite individual și pentru alte situații în care pot apărea conflicte.

25.5C. Limba

25.5C1. Atunci când exemplarul de catalogat este într-o limbă diferită de cea a lucrării originale, se adaugă la titlul uniform numele de limbă al exemplarului.

Catalogatorii Bibliotecii Congresului folosesc numele de limbă așa cum a fost stabilit în ultima ediție a *MARC Code List for Languages*. (CSB 99: 53). Exemplu:

Traducere modernă cu titlul original folosit ca titlu uniform, urmat de limba traducerii:

Leys, Simon, 1935-
[Habits neufs du président Mao. Limba engleză]
The Chairman's new clothes : Mao and the cultural revolution / Simon Leys ; translated by Carol Appleyard and Patrick Goode

Dacă sunt implicate mai multe limbi, se vor consulta regula 25.5C din *AACR2R* și interpretarea regulii de către LC privind lucrările multilingve. (CSB 99:53-54)

25.5D. *Facultativ*, se adaugă desemnarea generală a materialului (DGM) la sfârșitul titlurilor uniforme. LC nu aplică această regulă (CSB 44:67).

25.6 PĂRȚI ALE UNEI LUCRĂRI

Această regulă nu se aplică la părțile Bibliei și alte cărți sacre (*vezi* regulile 25.17-25.18) sau la părțile lucrărilor muzicale (*vezi* regula 25.32).

25.6A. O parte

25.6A1. Dacă o parte a unei lucrări catalogată separat are un titlu care are un sens de sine stătător, se folosește ca titlu uniform titlul părții ca atare. Se face o trimitere de la forma pe care vedeta ar avea-o dacă titlul părții ar fi o subvedetă a titlului întregii lucrări. Exemplu:

Parte catalogată separat cu propriul titlu drept titlu uniform:

Hesse, Hermann, 1877-1962.
[Tractat vom Steppenwolf. Limba engleză]
Treatise on the Steppenwolf / Hermann Hesse ; [translated from the German] ; paintings by Jaroslav Bradac

[Notă: Titlul întregii lucrări este *Der Steppenwolf*.]

Trimitere de la: Hesse, Hermann, 1877-1962. Steppenwolf. Tractat vom Steppenwolf. Limba engleză

25.6A2 Dacă o parte a unei lucrări catalogate separat are un titlu care nu are un sens de sine stătător, se folosește ca titlu uniform titlul întregii lucrări urmat de titlul părții ca subvedetă. Se folosesc cifrele arabe pentru a înregistra numărul părții. Exemplu:

O parte catalogată separat se redă ca subvedetă a titlului întregii lucrări:

Milton, John, 1608-1674.
[Paradisul pierdut. Cartea 4]
Paradise lost, book IV / John Milton ; edited by S.E. Goggin

Potrivit Bibliotecii Congresului, cuvintele, precum „Volum”, incluse în titlul părții, nu se vor abrevia aici, chiar dacă sunt incluse în lista de abrevieri din *AACR2R*, Anexa B. (CSB 87:31).

25.6B. Mai multe părți

Dacă exemplarul de catalogat este alcătuit din părți consecutive și părțile sunt numerotate, se folosește desemnarea părților la singular ca subvedetă a titlului întregii lucrări urmată de numerele incluse ale părților. Exemplu:

Părțile consecutive ale unei lucrări catalogate separat se redau ca subvedete ale titlului întregii lucrări:

Milton, John, 1608-1674.

[Paradisul pierdut. Cartea 9-10]

Paradise lost, books IX and X / John Milton ; edited by Cyril Aldred

Dacă un exemplar este alcătuit din două părți numerotate aleatoriu, se folosește titlul uniform al primei părți ca titlu uniform pentru exemplar și se face o intrare suplimentară nume-titlu pentru cealaltă parte. Dacă un exemplar este alcătuit din trei sau mai multe părți numerotate aleatoriu, se folosește titlul uniform pentru întreaga lucrare urmat de termenul „Selecții”.

REGULA 25.7. DOUĂ OPERE PUBLICATE ÎMPREUNĂ

25.7A. Dacă un exemplar conține două lucrări și este introdus la intrarea principală la vedeta de persoană sau colectivitate, se atribuie titluri uniforme ambelor lucrări. Se redă titlul uniform al primei lucrări după intrarea principală, iar pentru a doua lucrare se face o intrare suplimentară nume-titlu care folosește al doilea titlu uniform. Exemplu:

Titluri uniforme separate stabilite pentru două lucrări care apar în același exemplar:

Poe, Edgar Allan, 1809-1849.

[Tell-tale heart]

The telltale heart ; și The cask of Amontillado [înregistrare sonoră]

Intrare suplimentară pentru a doua lucrare:

Poe, Edgar Allan, 1809-1849. Cask of Amontillado

Titluri colective

Titlurile colective pot avea un caracter general (de exemplu „Lucrări”, „Selecții”) sau specific (de exemplu „Romane”, „Poezii”, „Legi etc.”). Când sunt folosite singure, au scopul de a separa lucrările originale de traduceri, diferitele ediții etc., dacă titlurile propriu-zise sunt diferite. De asemenea, titlurile colective sunt nepotrivite când sunt folosite în intrările suplimentare. De aceea, LC subliniază, folosind principiul de la regula 25.5B în legătură cu titlurile colective, când este nevoie să fie reunite exemplarele cu titluri propriu-zise diferite sau să fie făcută

trimitere la o lucrare printr-o intrare suplimentară. Desemnarea - care se va include în paranteze - poate fi titlul propriu-zis, redactorul, traducătorul, editura - oricare altă desemnare care se potrivește cel mai bine fiecărui caz. Exemplu:

Maugham, W. Somerset (William Somerset), 1874-1965.
[Short stories (Heinemann)]
Complete short stories

Această tehnică se aplică doar în momentul în care cazul o cere; astfel, primele intrări trebuie revizuite. (CSB 99: 47-49)

REGULA 25.8. OPERE COMPLETE

Dacă pe o lucrare apar informații care indică faptul că lucrarea include sau pretinde că include operele complete ale unei persoane, se folosește ca titlu uniform titlul colectiv „Opere”. Exemplu:

Posada, José Guadalupe, 1852-1913.
[Opere. Limbile engleză & germană. 1976]
Das Werk von Jose Guadalupe Posada = The works of José Guadalupe Posada / edited and with an introduction by Hannes Jähn

O interpretare a regulii de către LC precizează faptul că adăugirea „Opere” este frecvent întâlnită astfel încât se vor face alte adăugiri la titlurile uniforme pentru a le diferenția. În interpretare sunt menționate și adăugirile care se pot face. (CSB 100:58-60).

25.9. SELECȚII

Când un exemplar conține trei sau mai multe lucrări în forme diferite, toate aparținând aceleași persoane, se folosește ca titlu uniform titlul colectiv „Selecții”. Exemplu:

Twain, Mark, 1835-1910.
[Selecții. 1987]
The outrageous Mark Twain : some lesser-known but extraordinary works : with “Reflections on religion” now in book form for the first time / selected and edited, with an introduction, by Charles Neider

LC recomandă aceleași adăugiri pentru titlul colectiv „Opere”. (CSB 60:22)

REGULA 25.10. OPERE ÎNTR-O SINGURĂ FORMĂ

Se folosește unul dintre următoarele titluri colective pentru colecțiile de lucrări ale unei persoane într-o anumită formă.

Corespondență
Eseuri
Romane
Piese de teatru
Poezii
Opere în proză
Nuvele

Discursuri

LC aplică această regulă doar dacă titlul propriu-zis al colecției nu este distinct sau dacă nu există un titlu propriu-zis colectiv. (CSB 60:22-23)

V. 25.11. TRADUCERI ETC.

25.11A. Atunci când conținutul lingvistic al unei colecții sau selecții de lucrări ale unei persoane este diferit de cel al lucrărilor originale, se adaugă la titlul colectiv numele de limbă conform instrucțiunilor de la 25.5C. Dacă la titlul colectiv se adaugă termenul *selecții*, numele de limbă se redă înaintea acestui termen.

Maugham, William Somerset

[Lucrări. Limba spaniolă]

Obras completas

Arhiloh

[Fragmente. Limba engleză]

Archilochos / introduced, translated and illustrated by Michael Ayrton

Maugham, William Somerset

[Nuvele. Limba spaniolă. Selecții]

En los mares del sur

VI. 25.12. TITLURI UNIFORME PENTRU CICLURI DE POVESTIRI ȘI PENTRU POVESTIRI CU MULTE VERSIUNI

25.12A. Se folosește ca titlu uniform pentru un ciclu (o colecție timpurie de poeme, romane cavaleriești etc. apărute independent, în aceeași limbă, care sunt centrate pe o anumită persoană, eveniment, obiect etc.) titlul general acceptat pentru ciclul respectiv.

Guillaume d'Orange (*Chansons de geste*)

Guillaume d'Orange : chansons de geste des XIe et XIIe siècles

(*Conține Li coronemens Looyz. Li charrois de Nymes. La prise d'Orenges. Li covenans Vivien. La bataille d'Aleschans*)

Dacă ciclul este identificat doar printr-o sintagmă descriptivă (de exemplu "romanul cavaleresc al lui Arthur", "legendele Graalului", "legendele Sfântului Francisc") sau nu i s-a stabilit un titlu, ciclul se introduce conform instrucțiunilor de la 21.7.

La Légende arthurienne ... les plus anciens texts

Intrare principală la titlul propriu-zis

25.12B. Dacă pentru o poveste de bază întâlnită în mai multe versiuni este nevoie de o intrare suplimentară, se folosește titlul care a fost stabilit în sursele de referință în limba engleză. Se adaugă limba exemplarului de catalogat.

Le roman de Renart

(*Prima dintre povestirile lui Reynard*)

Intrare suplimentară la: Reynard the Fox. Limba franceză

The History of Reynard the Fox
(Traducere a unei versiuni în limba daneză)
Intrare suplimentară la: **Reynard the Fox**. Limba engleză

Amis and Amiloun
(Versiunea în limba engleză din sec. 13 a unui chanson de geste din sec. 12.)
Intrare suplimentară la: **Amis et Amiles**. Limba engleză

VII. Reguli speciale pentru anumite tipuri de lucrări

25.13. MANUSCRISE ȘI GRUPURI DE MANUSCRISE

25.13A Domeniu de aplicație

25.13A1. Această regulă se folosește:

- a) pentru a formula un titlu uniform pentru o lucrare cuprinsă într-un manuscris sau manuscrise (inclusiv grupuri de manuscrise) atunci când regulile anterioare din acest capitol nu oferă un titlu uniform
- b) pentru a formula o vedetă pentru un manuscris sau manuscrise (inclusiv grupuri de manuscrise) atunci când exemplarul de catalogat merită o intrare suplimentară pentru manuscris(-e).

25.13B. Regula generală

25.13B1. Se folosește ca titlu uniform pentru o lucrare cuprinsă într-un manuscris(-e) sau pentru manuscrisul ca atare sau pentru un grup de manuscrise (în această ordine de preferință):

- a) un titlu care a fost stabilit pentru o lucrare după creare sau compilare

Apocalipsa **Manuscrisul Godwulf**

- b) numele manuscrisului(-lor) dacă lucrarea este identificată doar prin acel nume

Manuscrisul de la Marea Moartă **Tăblițele de la Tell-el-Amarna** **Cartea din Lismore**

- c) vedeta pentru deținător urmată de termenul *Manuscris* și de desemnarea deținătorului manuscrisului(-lor). Dacă manuscrisul este un exemplar din cadrul unei colecții, se adaugă **foliația**, dacă este cunoscută.

British Library. Manuscris. Arundel 384 **British Library. Manuscris. Additional 15233, fol. 11-27**

Dacă titlul uniform este ales conform regulilor de la a) sau b), iar exemplarul de catalogat are o denumire a deținătorului, se face trimitere de la denumire.

Codex Brucianus

X Biblioteca Bodleiană. Manuscris. Bruce 96

VIII. 25.14. INCUNABULE

25.14A. Se folosește ca titlu uniform pentru un incunabul titlul întâlnit în sursele de referință standard pentru incunabule.

Victor, Sextus Aurelius

[De viris illustribus]

Liber virorum illustrium ...

Victor, Sextus Aurelius

[De viris illustribus]

De rebus praeclare gestis virorum illustrium

Reguli speciale pentru anumite tipuri de lucrări : selecție de reguli și exemple

Legi, tratate etc.

REGULA 25.15. LEGI ETC.

25.15A. Legi din epoca modernă etc.

25.15A1. Culegeri de legi.

Se folosește titlul uniform „Legi etc.” pentru o culegere de hotărâri legislative alta decât o compilație pe un anumit subiect. Când folosește titlul uniform „Legi etc.”, LC face mai multe adăugiri, incluse în paranteze, și revizuieste înregistrările existente din care lipsesc adăugirile. Acestea pot fi un titlu scurt și, dacă este necesar, ediția sau data. Se recomandă consultarea interpretării regulii date de către LC. (CSB 36:33-38). Exemplu:

India

[Legi etc. (Regulamentele Indiei)]

The statutes of India : a manual of central acts & rules : exhaustive commentary on all central acts with important central rules

Pentru o compilație de legi pe un anumit subiect, se va folosi ca titlu uniform titlul prin care este citată, dacă există unul. Altfel, titlul uniform se va alege conform cu instrucțiunile de la 25.3. LC precizează că pentru o compilație de legi pe un anumit subiect care nu are nici titlul prin care este citată, nici titlul colectiv, se va folosi titlul uniform al primei legi din culegere. (CSB 36:38)

25.15A2. O singură lege etc.

Se folosește ca titlu uniform pentru o singură hotărâre legislativă (în această ordine de preferință): un titlu oficial citat (sau titlul scurt oficial), un titlu scurt

neoficial sau titlul citat folosit în literatura juridică, titlul oficial al legii sau oricare altă desemnare oficială. Exemplu:

Titlul scurt oficial folosit ca titlu uniform:

Québec (Provincie)
[Codul muncii. Limbile engleză & franceză]
Code du travail : Titre 1, des relations du travail = Labour code : Title,
labour relations

REGULA 25.16. TRATATE ETC.

Titlul uniform pentru tratate este „Tratate etc.”. Se fac diferite adăugiri, în funcție de circumstanțe: a doua parte pentru o culegere de tratate încheiate între două părți sau tratate singure încheiate între două părți; data sau prima dată a semnării (sub forma: an, denumire prescurtată a lunii, numărul zilei) pentru un singur tratat. Un tratat încheiat între patru sau mai multe părți se introduce la numele prin care este cunoscut (în limba engleză, dacă este posibil), urmat, în paranteze, de anul semnării. Atunci când se fac, intrările suplimentare pentru fiecare semnatar sunt formulate cu titlul uniform „Tratate etc”, urmat de data semnării. *Vezi exemple de tratate conform regulii 21.36 de la p. 215 din capitolul 6.*

Cărți sacre

REGULA 25.17. REGULA GENERALĂ

Se folosește ca titlu uniform pentru o carte sacră titlul prin care aceasta este, de obicei, identificată în sursele de referință în limba engleză care se ocupă de grupul religios căruia îi aparține cartea sacră.

REGULA 25.18. PĂRȚI ALE CĂRȚILOR SACRE ȘI ADĂUGIRI

25.18A. Biblia

Când este cazul, Testamentele (denumite V.T. și N.T.) se adaugă după cuvântul „Biblia”. Apoi sunt menționate cărțile. Atunci când cărțile sunt numerotate, numărul este redat după carte cu cifră arabă. De asemenea, numele unui grup de cărți poate fi o subvedetă a Testamentului corespunzător (de exemplu Profeții Mici, Apocrifele, Evangheliile). După caz, se adaugă în continuare: 1) limba; 2) versiunea, traducătorul, numele manuscrisului sau al deținătorului, sau persoana care a făcut revizuirea; și 3) anul. O selecție cu un titlu distinctiv se introduce direct la titlul respectiv cu o trimitere de la titlul uniform corespunzător „Biblia”. Dacă o lucrare este alcătuită din două sau mai multe selecții, se introduce la vedeta pentru Biblie cea mai specifică. Se adaugă termenul *Selecții* după limbă, după versiune și înainte de an. Exemple:

Biblia. [părți] [limbă] [versiuni] [selecții] [dată]

Biblia. N.T. Corinteni, 1 ...
Biblia. N.T. Limba engleză. Stern. 1989.
Biblia. N.T. Evangheliile ...
Biblia. V.T. Estera. Limba ebraică. 1990.
Biblia. V.T. Facerea XII, 1 – XXV, 11 ...

Biblia. V.T. Cărțile istorice
Biblia. V.T. Leviticul. Limba ebraică. Versiunea samariteană. 1959.
Biblia. Limba engleză. New Century. Selecții. 1990.
Biblia. Limba engleză. New Jerusalem Bible. 1990.
Biblia. Limba engleză. New Life. 1990

XI. 25.18A1. Regula generală. Un Testament se introduce ca subvedetă a *Bibliei*. O carte a canonului catolic sau protestant se introduce ca subvedetă a Testamentului corespunzător.

25.18A2. Testamentele. Vechiul Testament se introduce: **Biblia. V.T.**, iar Noul Testament: **Biblia. N.T.**

25.18A3. Cărțile. Se folosește forma prescurtată citată a Versiunii Autorizate.

Biblia. V.T. Ezra ...

Biblia. N.T. Apocalipsa ...

Atunci când cartea face parte dintr-o secvență numerotată a aceluiași nume, numărul ei este redat după nume ca un numeral ordinal.

Biblia. N.T. Epistola către Corinteni, 1 ...

Dacă exemplarul este parte a unei cărți (alta decât o selecție cunoscută prin titlul său, vezi 25.18A7), se redă capitolul (cu cifre romane) și versetul (cu cifre arabe). Se folosește numerotarea inclusă, dacă este cazul.

Biblia. V.T. Ecleziastul III, 1-8 ...

Biblia. V.T. Facerea XII, 1-XXV, 11 ...

25.18A4 Grupuri de cărți. Un exemplar reprezentând unul din următoarele grupuri de cărți se introduce la numele redat aici ca subvedetă a Testamentului corespunzător. Pentru alte grupuri de cărți, se aplică instrucțiunile de la 25.18A8-25.18A9.

Biblia. N.T. Epistolele catolice ...

(Epistolele generale ale lui Iacob, Petru, Ioan și Iuda)

Biblia. N.T. Corinteni ...

(Corinteni 1-2)

Biblia. N.T. Epistolele ...

(Toate epistolele sau miscelaneele)

Biblia. N.T. Epistolele lui Ioan ...

(Ioan 1-3)

Biblia. N.T. Epistolele lui Paul ...

Biblia. N.T. Evangheliile ...

(Matei, Marcu, Luca, Ioan)

- Biblia. N.T. Epistolele pastorale ...**
(*Timotei, Tit 1-2*)
- Biblia. N.T. Petru ...**
(*Petru 1-2*)
- Biblia. N.T. Tesaloniceni ...**
(*Tesaloniceni 1-2*)
- Biblia. N.T. Timotei...**
(*Timotei 1-2*)
- Biblia. V.T. Cronicile ...**
(*Cronicile 1-2*)
- Biblia. V.T. Cinci Pergamente ...**
(*Cântecul lui Solomon, Ruth, Plângerile, Ecleziastul, Estera*)
- Biblia. V.T. Primii Profeți ...**
(*Iosua, Judecătorii, Samuel 1-2, Regii 1-2*)
- Biblia. V.T. Hagiografiile ...**
(*Ruth, Cronicile, Ezra, Neemia, Estera, Iov, Psalmii, Proverbe, Ecleziastul, Cântecul lui Solomon, Plângerile, Daniel*)
- Biblia. V.T. Heptateuhul ...**
(*Facerea, Exodul, Leviticul, Numerii, Deuteronomul, Iosua, Judecătorii*)
- Biblia. V.T. Hexateuhul ...**
(*Facerea, Exodul, Leviticul, Numerii, Deuteronomul, Iosua*)
- Biblia. V.T. Cărțile istorice ...**
(*Iosua, Judecătorii, Ruth, Samuel 1-2, Regii 1-2, Cronicile, Ezra, Neemia, Estera*)
- Biblia. V.T. Regii ...**
(*Regii 1-2*)
- Biblia. V.T. Profeții Minori ...**
(*Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, Tefania, Hagai, Zaharia, Maleahi*)
- Biblia. V.T. Pentateuhul ...**
(*Facerea, Exodul, Leviticul, Numerii, Deuteronomul*)
- Biblia. V.T. Profeții ...**
(*Isaia, Ieremia, Plângerile, Ezechiel, Daniel, Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, Tefania, Hagai, Zaharia, Maleahi*)
- Biblia. V.T. Profeții (Nevi'im) ...**

(Iosua, Judecătorii, Samuel 1-2, Regii 1-2, Isaia, Ieremia, Ezechiel, Profetii Minori)

Biblia. V.T. Samuel ...
(Samuel 1-2)

25.18A5. Apocrife. Colecția cunoscută sub denumirea Apocrife (Ezdra 1-2, Tobit, Iudita, Odihna Esterei, Înțelepciunea lui Solomon, Ecleziastul, Baruh, Istoria Susanei, Cântarea Celor Trei Tineri, Bel și Dragonul, Rugăciunea ui Manase, Macabei 1-2) se introduce la **Biblia. V.T. Apocrife**¹. O carte individuală se introduce ca subvedetă suplimentară. Pentru cărți apocrife, vezi 25.18A14.

Biblia. V.T. Apocrifele ...

Biblia. V.T. Apocrifele. Cântarea Celor Trei Tineri ...

Biblia. V.T. Apocrifele. Ezdra 1 ...

25.18A6 Trimiteri. Se fac trimiteri, când este cazul, de la titlurile cărților individuale, de la titlurile variante ale cărților individuale și de la numele grupurilor de cărți. De asemenea, se fac trimiteri de la acestea ca subvedete directe ale Bibliei și în cazul titlurilor variante ca subvedete ale Testamentului corespunzător.

Biblia. V.T. Cântarea lui Solomon

x Cântarea lui Solomon (*Carte a Bibliei*)

x Biblia. *Cântarea lui Solomon*

Biblia. N.T. Corinteni

x Corinteni (*Cărțile Bibliei*)

x Biblia. *Corinteni*

Biblia. V.T. Pentateuhul

x Pentateuhul

x Tora (*Pentateuhul*)

x Humash

x Biblia. *Pentateuhul*

x Biblia. *Tora*

x Biblia. *Humash*

x Biblia. *V.T. Tora*

x Biblia. *V.T. Humash*

Se fac trimiteri explicative atunci când este necesar.

Biblia. V.T. Regii

Sub această vedetă se regăsesc cărțile denumite, de obicei, Regii 1 și 2, dar denumite Regii 3 și 4 în Biblia Vulgata și în versiunile bazate pe ea. Pentru cărțile denumite în aceste versiuni Regii 1 și 2, vezi Biblia. V.T. Samuel.

Se fac trimiteri explicative similare sub **Biblie. V.T. Regii 1** și **Biblia. V.T. Regii 2**

25.18A7 O selecție. Dacă o selecție este, de obicei, identificată prin propriul său titlu (decât prin desemnarea sa ca parte a Bibliei), se folosește acesta ca titlu uniform și se fac trimiteri de la forma titlului care rezultă din aplicarea regulii de la 25.18.A3.

¹ Nu se consideră ca fiind incompletă o ediție a Bibliei care nu conține aceste cărți.

Rugăciunea domnească

x Biblia. N.T. Matei VI, 9-13

x Biblia. N.T. Luca XI, 2-4

Cele zece porunci

x Biblia. V.T. Exodul XX, 2-17

x Biblia. V.T. Deuteronomul V, 6-21

Miserere

x Biblia. V.T. Psalmii L (Biblia Vulgata)

x Biblia. V.T. Psalmii LI

Oricare altă selecție se introduce conform regulii de la 25.18A3.

Biblia. V.T. Psalmii XXIII ...

25.18A8 Două selecții. Dacă un exemplar este alcătuit din două sau mai multe selecții (inclusiv cărți cu text integral) care sunt cuprinse de două titluri uniforme, se introduce la titlul uniform pentru prima selecție. Se face o intrare suplimentară la titlul uniform pentru a doua selecție.

Biblia. N.T. Evangheliile ...

Il Vangelo e gli Atti degli apostoli

Intrare suplimentară la: **Biblia. N.T. Faptele Apostolilor...**

25.18A9. Alte selecții. Alte selecții (inclusiv extrasele din miscelanee) se introduc la vedeta pentru Biblie cea mai specifică. Se adaugă termenul *Selecții* după limbă (vezi 25.18A10), după versiune (vezi 25.18A11-25.18A12) și înainte de an (vezi 25.18A13). Dacă, exemplarul de catalogat conține în titlu cuvântul *Selecții*, și are un traducător, nu se trece numele lui ca titlu de versiune (vezi 25.18A11).

Biblia. [limba].[versiunea].Selecții. [anul]

Memorable passages from the Bible (Versiunea Autorizată)

Bible. N.T. [limba]. [versiunea].Selecții. [anul]

The records and letters of the Apostolic age

(Conține Faptele Apostolilor. Epistole. Revelații)

Bible. N.T. Evangheliile. [limba]. Selecții. [anul]

The message of Jesus Christ : the tradition of the early Christian communities / restored and translated into German by Martin Dibelius ; translated into English by Frederick C. Grant

25.18A10 Limba. Se adaugă limba exemplarului după desemnarea de Biblie sau după partea Bibliei.

Biblia. Limba engleză ...

Biblia. N.T. Limba engleză ...

Biblia. N.T.Revelațiile. Limba engleză ...

Dacă Vechiul Testament este în limba ebraică, iar Noul Testament este în limba greacă, se adaugă sintagma *limbile ebraică-greacă*. Se face o trimitere de tipul *vezi și de la Biblia. V.T. Limba ebraică ... și Biblia. N.T. Limba greacă ...*

În toate celelalte cazuri în care exemplarul este în două limbi, se adaugă (în această ordine de preferință):

- a) limba timpurie în cazul în care o limbă este timpurie, iar cealaltă este modernă
- b) limba cel mai puțin cunoscută în cazul în care ambele limbi sunt moderne

Dacă nu se aplică nici a), nici b), se adaugă (în această ordine de preferință):

- c) limba evidențiată în principal în exemplar
- d) prima limbă menționată în sursa principală de informare
- e) limba sursei principale de informare²
- f) limba textului biblic care apare prima

Se face o intrare suplimentară la desemnarea făcută, urmată de numele unei alte limbi.

Biblia. Limba latină ...

La sainte Bible : texte latin et traduction française
Intrare suplimentară la: **Biblia. Limba franceză ...**

Bible. *Limba kikuyu ...*

The Bible in English and Kikuyu
Intrare suplimentară la: **Biblia. Limba engleză ...**

Dacă exemplarul este în trei sau mai multe limbi, se adaugă sintagma *ediție multilingvă*.

Biblia. N.T. Epistolele lui Ioan. Ediție multilingvă ...

25.18A11. Versiune. După numele de limbă, se redă forma scurtă a numelui versiunii³. Dacă exemplarul este în trei sau mai multe limbi, nu se redă numele versiunii.

Biblia. *Limba latină. Biblia Vulgată ...*

Biblia. N.T. Corinteni. Limba engleză. Versiunea Autorizată ...

² În cazul exemplarelor care conțin cuvinte scrise, rostite sau cântate și care au sursele principale de informare în mai multe limbi sau scrieri, se preferă (în această ordine):

- a) sursa în limba sau scrierea cuvintelor scrise, rostite sau cântate dacă există o singură limbă sau scriere sau dacă predomină o singură limbă sau scriere
- b) sursa în limba sau scrierea originală a lucrării în cazul în care cuvintele apar în mai multe limbi sau scrieri, doar dacă se știe că scopul publicației este traducerea, situație în care se folosește sursa în limba traducerii
- c) sursa în limba sau scrierea care apare prima în următoarea listă: limba engleză, limba franceză, limba germană, limba latină, oricare altă limbă care folosește alfabetul latin, grecesc, rusesc sau oricare altă limbă care folosește alfabetul chirilic sau ebraic sau oricare altă limbă care folosește alfabetul ebraic sau oricare altă limbă.

³ Termenul *versiune* este folosit aici în sensul mai restrâns al traducerii. Versiunea pe baza căreia este făcută o altă versiune este ignorată în măsura în care intrările și trimiterele sunt importante.

Dacă versiunea este identificată prin numele traducătorului, se folosește o formă scurtă a numelui acestuia. Dacă există doi traducători, numele lor se vor lega prin cratimă. Dacă există mai mulți traducători, se redă numele primului urmat de *et. al.*

Biblia. *Limba engleză. Lamsa ...*

Biblia. V.T. Limba anglo-saxonă. AElfric ...

Biblia. *Limba engleză. Smith-Goodspeed ...*

Se folosește termenul *Douai* pentru versiunile Rheims-Douai-Challoner ale Bibliei. Se folosește termenul *Confraternity* pentru versiunile Confraternity-Douai-Challoner ale Bibliei.

Biblia. *Limba engleză. Douai ...*

The Holy Bible / translated from the Latin Vulgate ... being the edition published ... at Rheims, A.D. 1582 and at Douay, 1609 ; as revised and corrected in 1750, according to the Clementine edition of the Scriptures, by Richard Challoner

Biblia. *Limba engleză. Confraternity ...*

The Holy Bible . – Confraternity text (Genesis to Ruth, Psalms, New Testament) Douay-Challoner text (remaining books of the Old Testament)

Dacă două versiuni sunt publicate împreună, se redă numele versiunii menționată prima în sursa principală de informare sau, în cazul în care nici o versiune nu este menționată în sursă, cea care apare prima în exemplar. Se face o intrare suplimentară la vedeta pentru Biblie indicând cealaltă versiune.

Biblia. *Limba engleză. Versiune Autorizată ...*

Johnson's worker's Bible : self-pronouncing edition of the Holy Scriptures arranged especially for workers, ministers, students ... showing a new and simple combination of the Authorized and Revised versions of the Old and New Testaments

Intrare suplimentară la: Biblia. Limba engleză. Revizuită ...

25.18A12. Alternative la versiune. Dacă exemplarul este în limba originală sau versiunea este necunoscută sau textul a fost modificat sau versiunea nu poate fi identificată prin nume sau traducător sau dacă mai mult de două versiuni sunt implicate, se redă (în această ordine de preferință):

- a) numele manuscrisului sau al deținătorului său (vezi 25.13) dacă exemplarul este un manuscris, o reproducere, transcriere, ediție sau o traducere a manuscrisului

Biblia. *Limba greacă. Codex Sinaiticus*

Bibliorum Codex Sinaiticus Petropolitanus

- b) numele persoanei care a modificat textul⁴ dacă textul modificat nu are propriul său titlu

Biblia. *Limba engleză. Smith ...*

The Holy Scriptures : containing the Old and New Testaments : an inspired version of the Authorized Version / by Joseph Smith, Junior

⁴ Concordanța biblică nu va fi considerată un text modificat

- c) un nume special sau o sintagmă folosită în sursa principală de informare pentru a identifica textul.

Biblia. Limba engleză. Anchor Bible ...

The Anchor Bible

Biblia. Limba engleză. Numerical Bible ...

The Numerical Bible : being a revised translation of the Holy Scriptures with expository notes

Dacă nici una din regulile de mai sus nu se aplică, nu se adaugă acest element.

25.18A13 Anul. Anul publicării exemplarului se adaugă la titlul uniform.

Biblia. Limba engleză. Versiunea Standard Revizuită. 1959

Biblia. Limba franceză. Le Maistre. 1848

Biblia. Limba engleză. Versiunea Standard Revizuită. 1961?

The Holy Bible : containing the Old and New Testament . – Revised Standard Version – New York : Nelson, [1961?]

Dacă exemplarul a fost publicat în decursul mai multor ani, se adaugă primul sau cel mai recent an.

Biblia. Limba spaniolă. Torres Amat. 1871

La Sagrada Biblia / traducida ... por Félix Torres Amat ... 1871-1873

Dacă exemplarul este o reproducere în facsimil, se redă anul publicării originalului. Se face o intrare suplimentară la vedetă conținând data facsimilului.

Biblia. Limba germană. Luther. 1534

Biblia : das ist die gantze Heilige Schrifft / deudsch. Mart. Luth. – Leipzig : A. Foerster, 1934-1935

(Facsimilul unei ediții din 1534)

Intrare suplimentară la: **Biblia. Limba germană. Luther. 1934**

25.18A14. Cărți apocrife. Se folosește titlul întâlnit, de obicei, în sursele de referință în limba engleză ca titlu uniform al unei cărți apocrife (de exemplu o carte apocrifă care nu este inclusă nici în canonul catolic, nici în apocrifele protestante). Se fac trimiteri explicative de la **Biblia. Cărți Apocrife**; **Biblia. N.T. Cărți Apocrife**; și **Biblia. V.T. Cărți Apocrife**. O culegere de cărți apocrife se introduce conform regulilor de la 21.7 .

Cartea Jubileelor

Epistola Apostolorum

Evangelia Evreilor

Biblia. N.T. Cărți Apocrife

Pentru cărțile apocrife individuale ale Noului Testament, vezi titlul cărții, de exemplu **Păstorul lui Hermas**.

Pentru culegerile de cărți apocrife, vezi titlul culegerii, de exemplu, Cărțile Apocrife ale Noului Testament.

Biblia. V.T. Cărți Apocrife

Pentru cărțile apocrife individuale ale Vechiului Testament, vezi titlul culegerii, de exemplu **Ridicarea la cer a lui Moise**.

Pentru culegerile de cărți apocrife, vezi titlul culegerii, de exemplu *Forgotten books of Eden*.

Pentru cărțile apocrife ale Bibliei Protestante și cărțile ei componente, vezi **Biblia. V.T. Cărți Apocrife**.

25.18B-25.18M. Regulile 25.18B-25.18M sunt reguli speciale pentru Talmud, Mișna și Tosefta, Midrașim, Scripturile budiste, Vede, Aranyakas, Brahmanas, Upanișade, Jaina Āgama, Avesta și Coran. De asemenea, sunt menționate reguli pentru părți și adăugiri ca și în cazul Bibliei.

X. 25.18.B Talmudul

25.18.B1 Un anumit ordin (*seder*), o lucrare sau un tratat (*masekhet*) din Talmud se introduce ca subvedetă la *Talmud* sau *Talmudul din Ierusalim*, după caz. Pentru redarea acestor părți, se folosește forma de nume întâlnită în *Enciclopedia Iudaică*.

Talmudul. Hagigah ...

Traducerea tratatului Hagigah din Talmudul din Babilon

Dacă exemplarul este o traducere, se fac adăugiri conform instrucțiunilor de la 25.5C.

Talmudul din Ierusalim. Limba franceză

Le Talmud de Jérusalem / traduit pour le première fois en français

Totuși, dacă exemplarul este alcătuit din textul original și o traducere, nu se adaugă limba la titlul uniform. Se face o intrare suplimentară la vedetă conținând limba traducerii.

Talmudul

New edition of the Babylonian Talmud : English translation, original text
Intrarea suplimentară la: **Talmudul. Limba engleză**

Dacă exemplarul este alcătuit din selecții, se adaugă termenul *Selecții* la titlul uniform.

Talmudul. Limba engleză. Selecții

The Babylonian Talmud in selection / edited and translated from the original Hebrew and Aramaic by Leo Auerbach

25.18B2. Se folosește subvedeta *Tratate minore* pentru edițiile tratatelor publicate separat. Dacă exemplarul este alcătuit dintr-un singur tratat, se adaugă titlul tratatului ca subvedetă ulterioară.

Talmudul. Tratate minore

Seven minor tractates
Intrare suplimentară la: **Talmudul. Tratate minore. Limba engleză**

Talmudul. *Tratate minore. Semahot. Limba germană*
Der talmudische Tractat Ebel rabbathi, oder, S'machoth

25.18C. Mișna și Tosefta

25.18C1. Un anumit ordin sau un anumit tratat din Mișna și Tosefta se introduce ca subvedetă la *Mișna* sau *Tosefta*. Se folosește forma de nume întâlnită în *Enciclopedia Iudaică*. Se adaugă limba traducerii și / sau termenul *Selecții* conform instrucțiunilor de la 18.B1.

Mișna

Die Mischna / Text, Übersetzung und ausführliche Erklärung ... herausgegeben von G. Beer
Intrare suplimentară la: Mișna. Limba germană

Mișna. Avot.. Limba engleză

Pirke Aboth = Sayings of the Fathers / edited, with translations and commentaries, by Isaac Unterman
(Text doar în limba engleză)

Tosefta. Bezah

Der Tosefta-Traktat Jom Tob / Einleitung, Text, Übersetzung und Erklärung ... von Michael Kern
Intrare suplimentară la: Tosefta. Bezah. Limba germană

25.18D. Trimiteri pentru Talmud, Mișna și Tosefta

25.18D1. Se fac trimiteri de la titlurile ordinelor și tratatelor din Talmud, Mișna și Tosefta la titlurile uniforme ale ordinelor și tratatelor.

Baba kamma

vezi

Mișna. Baba kamma

Talmudul. Baba kamma

Talmudul din Ierusalim. Baba kamma

Tosefta. Baba kamma

Se face o trimitere explicativă de la titlul uniform al unui ordin la titlul uniform al tratatelor lui.

Talmudul. Nezikin

Pentru tratatele publicate separat care aparțin acestui ordin, *vezi Talmudul. [numele tratatului]*, de exemplu **Talmudul. Baba kamma**

25.18E. Midrașim

25.18E1. Un midraș anonim se introduce la propriul titlu. Se folosește forma întâlnită în *Enciclopedia Iudaică*.

Mekhilta

Tanna de-Vei Eliyahu

Se adaugă limba unei traduceri și/sau termenul *Selecții* conform instrucțiunilor de la 18.B1.

25.18E2. Se folosesc *Midrash ha-gadol*, *Midrash rabbah* sau *Sifrei* ca titluri uniforme pentru respectivele midrașim. Oricare altă culegere de midrașim se introduce conform instrucțiunilor de la 21.7.

25.18E3. Părțile componente ale *Midrash ha-gadol*, *Midrash rabbah* sau *Sifrei* publicate separat se introduc la titlul uniform pentru midrașim. Se adaugă numele englezesc al cărții Bibliei de care este legat.

Midrash ha-gadol. Numerii

Midrash rabbah. Ruth

Sifrei. Deuteronomul

25.18F. Scripturile budiste

25.18F1. O parte componentă a unei secțiuni din Canonul pali (*Abhidhammapitaka*, *Suttapitaka*, *Vinayapitaka*) se introduce ca subvedetă la *Tipitaka*.

Tipitaka. Abhidhammapitaka

O parte componentă a uneia dintre aceste secțiuni publicată separat se introduce ca subvedetă la *Tipitaka* corespunzătoare sau a secțiunii corespunzătoare.

Tipitaka. Abhidhammapitaka. Dhātukathā

Tipitaka. Suttapitaka. Khuddakanikāya. Jātaka

Tipitaka. Vinayapitaka. Khandhaka. Mahāvagga

25.18F2. O parte componentă a unei secțiuni din Canonul sanscrit (*Abhidharmapitaka*, *Sūtrapitaka*, *Vinayapitaka*) ca subvedetă a *Tripitaka*.

Tripitaka. Abhidharmapitaka

O parte componentă a uneia dintre aceste secțiuni publicată separat se introduce ca subvedetă la *Tipitaka* corespunzătoare sau a secțiunii corespunzătoare.

Tripitaka. Sūtrapitaka. Saddharmapundarikasutra

Tripitaka. Vinayapitaka. Prātimoksa

25.18F3. Se fac trimiteri de la titlurile secțiunilor și tratatelor publicate separat la titlul uniform corespunzător.

Jātaka

vezi Tipitaka. Suttapitaka. Khuddakanikāya. Jātaka

Abhidharmapitaka

vezi Tripitaka. Abhidharmapitaka

25.18F4. Se fac alte adăugiri conform instrucțiunilor de la 25.5 și 25.6B3.

25.18G. Vedele

25.18G1. Se introduce una dintre cele patru culegeri standard ale Vedelor (*Atharvaveda*, *Rgveda*, *Samaveda*, *Yajurveda*) ca subvedetă a *Vedelor*. Dacă exemplarul este o anumită versiune a uneia dintre aceste culegeri, se adaugă numele versiunii în paranteze. Se fac alte adăugiri conform instrucțiunilor de la 5 și 6.B3.

Vedele. Limba engleză. Selecții

Vedele. *Atharvaveda*

Vedele. *Rgveda. Limba engleză. Selecții*

Vedele. *Sāmaveda*

Vedele. *Yājurveda (Vājasaneyīsamhitā). Limba engleză. Selecții*

25.18H. Aranyakas, Brahmanas, Upanișade

25.18H1. O parte componentă a Aranyakas, Brahmanas sau Upanișadelor se introduce ca subvedetă a titlului culegerii corespunzătoare care le înglobează. Se fac alte adăugiri conform instrucțiunilor de la 25.5 și 25.6B3.

Aranyakas. *Aitareyāranyaka*

Brahmanas. *Adbhutabrahmana*

Upanișade. *Limba engleză*

Upanișade. *Chāndogyopanisad*

25.18J. Jaina Āgama

25.18J1. Una dintre cele șase părți componente ale culegerilor referitoare la Canonul jainist (*Anga*, *Upānga*, *Prakīrnaka*, *Cheda*, *Mūla* și *Cūlikā*) se introduce ca subvedetă a *Jaina Āgama*.

Jaina Āgama. Anga

O parte componentă a unei culegeri, având un titlu de sine stătător, se introduce ca subvedetă a titlului pentru culegere.

Jaina Āgama. Anga. *Ācārānga*

Alte adăugiri se fac conform instrucțiunilor de la 25.5 și 25.6B3.

25.18K. Avesta

25.18K1. O parte componentă principală sau un grup de părți componente ale Avestei se introduce ca subvedetă a *Avestei*. Se folosește titlul prin care aceasta este identificată în sursele în limba engleză. Se fac alte adăugiri conform instrucțiunilor de la 25.5 și 25.6B3.

Avesta. *Yasna*

Avesta. *Khordah Avesta*

O parte a uneia dintre părțile componente principale, având un titlu individual, se introduce ca subvedetă a titlului părții componente principale.

Avesta. *Yasna. Gathas*

25.18L. Trimiteri pentru Jaina Āgama, Avesta, Vedele, Aranyakas, Brahmanas și Upanișade

25.18L1. Se fac trimiteri de la titlurile părților care sunt introduse ca subvedete ale operei care le înglobează.

Atharvaveda

vezi Vedele. Atharvaveda

Chândogyopanisad

vezi Upanișade. Chândogyopanisad

Anga

vezi Jaina Āgama. Anga

Ācārānga

vezi Jaina Āgama. Anga. Ācārānga

Gathas

vezi Avesta. Yasna. Gathas

25.18M. Coranul

25.18M1. Un capitol (*sura*), una dintre cele 30 de părți (*juz*) sau un grup de selecții cu o denumire de sine stătătoare se introduce ca subvedetă a *Coranului*. Titlul unui capitol este precedat de termenul *Sura*. Titlul unei părți este precedat de termenul *Juz*. Se fac trimiteri de la numărul (-ele) *capitolelor* sau *părților* folosind termenul *Sura* sau *Juz* urmat de cifra română corespunzătoare. Se fac trimiteri de la titlurile grupurilor de selecții stabilite. Se fac adăugiri conform instrucțiunilor 5 și 6.B3.

Coranul. *Sūrat al-Baqarah*

x Coranul. *Sūrah II*

Coranul. *Juz'Amma*

x Coranul. *Juz'XXX*

Coranul. *Mu'awwidhatān*

x *Mu'awwidhatān*

25.18M2. Un verset al unui capitol se introduce ca subvedetă a *Coranului* și se adaugă cifra arabă a versetului la titlul *surei*. Se fac trimiteri de la titlul versetului și de la titlul versetului ca subvedetă a *Coranului*.

Coranul. *Sūrat al-Baqarah, 177*

x *Āyat al-Birr*

x Coranul. *Āyat al-Birr*

Lucrări liturgice, doctrine creștine, confesiuni de credință etc.

REGULA 25.19 REGULA GENERALĂ

Dacă o lucrare liturgică este introdusă la denumirea unei colectivități redată în limba engleză, titlul uniform va fi, de asemenea, în limba engleză dacă există un titlu consacrat în limba engleză; dacă nu, titlul uniform se redă în limba liturghiei. Exemplu:

Titlu uniform pentru o lucrare liturgică:

Biserica Catolică
[Mesă, Epifanie. Limba germană]
Messe an Epiphantias

REGULA 25.20-25.23

Regulile 25.20-25.23 sunt reguli speciale pentru lucrările liturgice catolice și evreiești, pentru texte variante și texte speciale și pentru părți ale lucrărilor liturgice.

XI. 25.20 LUCRĂRI LITURGICE CATOLICE

25.20A. Lucrări timpurii

25.20A1. Dacă o lucrare liturgică catolică compilată înainte de Conciliul de la Trent (1545-1563) este similară în mare parte cu o lucrare tridentină, se folosește titlul lucrării tridentine.

Biserica Catolică

[Ritualul ...]

Manuale secundum vsum insignis ac preclare Ecclesie Sarū ... 1523

Dacă o astfel de lucrare nu este similară în mare parte cu nici o lucrare liturgică tridentină sau dacă există îndoieli, se folosește titlul prin care lucrarea este identificată în sursele de referință.

Biserica Catolică

[Ordo Romanus primus ...]

Ordo Romanus primus

(O lucrare timpurie. Nu e aceeași cu cea de mai târziu Ordo divini officii)

25.20B. Lucrări recente

25.20B1. Titlurile uniforme ale textelor tridentine nu se aplică textelor după cel de-al doilea Conciliu de la Vatican care diferă în limbă și conținut. Când se întâlnesc astfel de variații, se folosește ca titlu uniform titlul individual al fiecărei manifestări. Se adaugă un termen pentru a distinge textele diferite care au același titlu.

Biserica Catolică

[Liturghia orelor (Statele Unite ale Americii)]

Biserica Catolică

[Liturghia orelor (Anglia)]

XII. 25.21. LUCRĂRI LITURGICE EVREIEȘTI

25.21A. Se folosește ca titlu uniform pentru o lucrare liturgică evreiască numele ei așa cum este întâlnit în *Enciclopedia Iudaică*.

Haggadah ...

Kinot ...

XIII. 25.22. TEXTE VARIANTE ȘI TEXTE SPECIALE

25.22A. Dacă exemplarul de catalogat conține un text variantă autorizat sau tradițional al unei lucrări liturgice sau un text special al unei lucrări liturgice, se adaugă în paranteze (în această ordine de preferință):

1) numele ritului special (de exemplu un rit latin altul decât ritul roman pentru lucrările catolice; un rit altul decât ritul Așkenazi nemodificat pentru lucrările evreiești)

Biserica Catolică

[Vesperale (rit ambrozian)]

Liber vesperalis juxta ritum sanctae Ecclesiae Mediolanensis

Haggadah (rit sefard)

Haggadah de Pésah : transcrite en caractères latins, prononciation rite Sépharade

2) numele locului (de exemplu țara, dioceza) sau al instituției (de exemplu mănăstirea) în care textul variantă este autorizat sau tradițional; dacă este necesar, se adaugă ambele elemente, locul fiind precedat de instituție.

Biserica Catolică

[Ordo divini officii (Dioceza din Trier)]

Directorium Diocesis Treverensis, seu, Ordo divini officii recitandi missaeque celebrandae

Biserica Catolică

[Officia propria (Irlanda)]

Officia propria sanctorum insulae Hiberniae

Biserica Catolică

[Missalul (Mănăstirea Sf. Augustin, Canterbury, Anglia)]

The Missal of St. Augustine's Abbey, Canterbury

Kinot (Rusia)

Seder kinot

3) numele ordinului religios pentru care textul variantă este autorizat sau tradițional.

Biserica Catolică

[Breviarul (ordinul benedictin)]

Breviarium monasticum

Biserica Catolică

[Missalul (ordinul dominican)]

Missale Dominicanum

Dacă un termen nu este suficient pentru a indentifica textul variantă, se adaugă un al doilea termen (de exemplu numele editorului).

Haggadah (*Reforma, Guggenheim*)

Offenbacher Haggadah

(*Editat de Guggenheim*)

Haggadah (*Reforma, Seligmann*)

Hagada : Liturgie für die häusliche Feier der Sederabende / in deutscher Sprache neu bearbeitet von C. Seligmann

25.22B. Dacă titlul uniform este pentru un anumit manuscris sau o reproducerea a unui anumit manuscris, se adaugă în paranteze prescurtarea *Ms.* urmată de (în aceeașă ordine de preferință):

1) o formă scurtă a numelui posesorului particular dacă în acest mod este identificat manuscrisul

Biserica Catolică

[Psaltirea (Manuscrisul Reginei Mary)]

2) oricare alt nume prin care manuscrisul este identificat

Biserica Catolică

[Cartea Liturghiei orelor (Manuscrisul Rohan)]

3) o formă scurtă a numelui deținătorului (instituție) urmată de mențiunea deținătorului (persoană).

Biserica Catolică

[Sacramentarium (Manuscrisul Bibliotecii Vaticanului. Ottoboni 356)]

XIV. 25.23 PĂRȚI ALE LUCRĂRILOR LITURGICE

25.23A. Dacă exemplarul conține ritualuri liturgice specifice, grupuri de ritualuri sau un grup de alte texte extrase dintr-o lucrare liturgică de ansamblu, se folosește ca titlu uniform un titlu stabilit în limba engleză (dacă există unul) pentru ritualul, grupul de ritualuri sau alte texte. Altfel, se folosește un titlu scurt în limba liturghiei. Se face trimitere de la titlul ca subvedetă a titlului lucrării de ansamblu.

Biserica Catolică

[Ritul din Săptămâna Mare]

x Biserica Catolică. Missalul. Ritul din Săptămâna Mare

Biserica Ortodoxă Albaneză din America

[Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur]

x Biserica Ortodoxă Albaneză din America. Euchologion-ul. Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

25.23B. Se folosește ca titlu uniform pentru Slujbă sau subiectul predicii Mesei pentru o anumită zi termenul *Slujbă*, respectiv, *Mesă* urmat de o scurtă identificare a zilei sau ocaziei. Dacă ziua respectivă reprezintă ziua unui sfânt, se adaugă doar numele sfântului în ordine directă și în limba vedetei pentru sfânt. Se face o trimitere explicativă de la Slujbă sau Mesă ca subvedetă a lucrării de ansamblu.

Biserica Catolică

[Slujba, Adormirea Binecuvântatei Fecioare Maria]

Trimitere explicativă:

Biserica Catolică

Breviarul. Slujba

Pentru Breviarul pentru o anumită zi sau ocazie, *vezi*

Biserica Catolică

Slujba, [*numele zilei sau ocaziei*], de exemplu

Biserica Catolică

Slujba, Adormirea Binecuvântatei Fecioare Maria

Biserica Catolică

[Mesa, Sfânta Tereza]

Trimitere explicativă:

Biserica Catolică

Missalul. Mesa

Pentru Mesă pentru o anumită zi sau ocazie, *vezi*

Biserica Catolică

Mesa, [*numele zilei sau ocaziei*], de exemplu

Biserica Catolică

Mesa, Sfânta Tereza

25.23C. Se folosește termenul *Mesă* urmat de numărul său din *Gradual* ca titlu uniform pentru o culegere numerotată de cântări bisericești din Ordinariul Mesei. Se face o trimitere explicativă de la Ordinariu ca subvedetă a *Gradualului*.

Biserica Catolică

[Mesa XVI]

Trimitere explicativă:

Biserica Catolică

Gradualul. Ordinariul

Pentru un singur Ordinariu numerotat, *vezi*

Biserica Catolică

Mesa [numărul Ordinariului], de exemplu

Biserica Catolică

Mesă XVI

XV. Comunicări oficiale papale etc.

25.24 COMUNICĂRI OFICIALE PAPALE ȘI ALE CURIEI ROMANE

25.24A. Se folosește ca titlu uniform pentru o lucrare individuală introdusă la vedeta oficială pentru un papă titlul scurt (în general primul cuvânt sau primele cuvinte din text) prin care lucrarea este, în general, cunoscută sau citată în limba originală (de obicei latina).

Biserica Catolică. Papă (1963-1978 : Paul VI)

[Populorum progressio]

24.B Dacă o comunicare a unor tribunale, congregații sau birouri ale Curiei Romane este în mod similar cunoscută printr-un titlu scurt, acesta se folosește ca titlu uniform.

Biserica Catolică. Congregatio Sancti Officii

[Lamentabili]

Lucrări muzicale

REGULA 25.25 REGULA GENERALĂ

Regula generală tratează despre ultimele reguli ale capitolului.

Titluri uniforme pentru:

Regula(-ile):

o lucrare muzicală	25.26-25.31
mai multe părți ale unei lucrări muzicale	25.32
două lucrări ale unui compozitor publicate împreună	25.33
culegeri de muzică	25.34

Ultima regulă, regula 25.35, stabilește adăugirile care se fac la un titlu uniform pentru a desemna o anumită manifestare. Catalogatorul este îndrumat să folosească regulile 25.1-25.7 ori de câte ori pot fi aplicate și dacă nu intră în contradicție cu regulile 25.26-25.35.

Titluri individuale

REGULA 25.26 REGULA GENERALĂ

Elementul de bază din titlu în cazul unui titlu uniform pentru o lucrare muzicală se stabilește conform instrucțiunilor de la 25.27-25.29. Se fac adăugiri la elementul de bază din titlu conform instrucțiunilor de la 25.30-25.32 și 25.35, deși adăugirile nu sunt întotdeauna necesare.

REGULILE 25.27-25.31

Titlurile uniforme sunt frecvent folosite în catalogarea muzicii deoarece aceeași compoziție muzicală este adesea publicată în numeroase ediții în limbi diferite și cu diferite ortografieri ale paginilor de titlu. Se fac trimiteri compozitor-titlu de la formele titlului care nu au fost folosite ca titlu uniform, după caz. Exemple:

Beethoven, Ludwig van, 1770-1827.

Battle of Vitoria

vezi

Beethoven, Ludwig van, 1770-1827.

Wellingtons Sieg

Beethoven, Ludwig van, 1770-1827.
Cantata on the death of Emperor Joseph II
vezi
Beethoven, Ludwig van, 1770-1827.
Kantate auf den Tod Kaiser Josephs II

În alegerea și construirea titlurilor uniforme se vor consulta sursele bibliografice cele mai viabile, de exemplu indexurile tematice, bibliografiile, enciclopediile muzicale etc. Informațiile menționate în exemplarul de catalogat nu se utilizează fără a fi verificate. Cataloagele Bibliotecii Congresului pot fi utile în construirea unui titlu uniform, numai după ce catalogatorul a identificat lucrarea în sursele tematice sau în alte surse muzicale.

Regulile 25.27-25.31 redau principiile de construire a unui titlu uniform pentru o singură lucrare. Regulile de bază pentru alegerea titlului uniform instruesc catalogatorul să folosească titlul original folosit de compozitor doar dacă un alt titlu în aceeași limbă nu a devenit mai cunoscut. Dacă titlul este distinctiv, rămâne nemodificat doar dacă nu apare un conflict. Exemplu:

Bach, Johann Sebastian, 1685-1750.
[Kunst der Fuge]

Dacă titlul este distinctiv și nu există un conflict, titlul este urmat de unele modificări conform instrucțiunilor de la 25.31B1. Exemplu:

Bach, Johann Sebastian, 1685-1750.
[Wachet auf, ruft uns die Stimme (Cantată)]

Bach, Johann Sebastian, 1685-1750.
[Wachet auf, ruft uns die Stimme (Preludiu coral)]

Dacă titlul constă doar din numele unui tip de compoziție, titlul se construiește conform regulii 25.29A. Adăugirile se vor face conform regulii 25.30: distribuția instrumentală (instrumentele pentru care lucrarea a fost scrisă), urmată de alte elemente de identificare care să diferențieze lucrarea de alte compoziții ale aceluiași compozitor, de obicei numărul seriei, numărul opusului (sau numărul indexului tematic) și tonalitatea. Exemple:

Mozart, Wolfgang Amadeus, 1756-1791.
[Cvartete, coarde, K. 387, G. major]
Quartett für 2 Violinen, Viola und Violoncello

Dvořák, Antonín, 1841-1904.
[Simfonii, nr. 8, op. 88, G major]
From the new world : symphony no. 8 by Dvořák

Titlurile lucrărilor vocale mai ample (opere, oratorii etc.) necesită, de obicei, modificări suplimentare din cauza diferitelor versiuni în care pot fi publicate. Exemple:

Puccini, Giacomo, 1858-1924.

[Manon Lescaut]
[Manon Lescaut. Partitură vocală]
[Manon Lescaut. Libret. Limba engleză]

REGULA 25.32. PĂRȚI ALE UNEI LUCRĂRI

Se folosește ca titlu uniform pentru o parte a unei lucrări muzicale publicată separat titlul uniform pentru întreaga lucrare urmat de titlul părții. Aceasta este o replică la regula 25.6A1 pentru alte tipuri de lucrări. Exemple:

Arne, Thomas Augustine, 1710-1778.
[Artaxerxes. Soldier tir'd]

Schumann, Robert, 1810-1856.
[Fantasiestücke, piano, op. 12. Nr. 7. Traumes Warren]

REGULA 25.33. DOUĂ LUCRĂRI PUBLICATE ÎMPREUNĂ

Dacă două lucrări sunt publicate împreună, se stabilește un titlu uniform conform instrucțiunilor de la regula 25.7.

Titluri colective

REGULA 25.34

Această regulă precizează principiile de construire a unui titlu uniform pentru exemplarele care conțin mai mult de două lucrări. Lucrările complete (regula 25.34A) se introduc conform instrucțiunilor de la regula 25.8. Se folosește titlul colectiv „Selecții” pentru o colecție care conține tipuri diferite de compoziții pentru distribuții instrumentale sau vocale diferite (regula 25.34B). Pentru o colecție care conține lucrări de diferite tipuri într-o distribuție generală sau specifică, se folosește desemnarea respectivei distribuții (regula 25.34C1). De exemplu:

[Muzică instrumentală]
[Muzică vocală]
[Muzică pentru alămuri]
[Muzică pentru pian]
[Muzică pentru vioară și pian]

Pentru o colecție care conține lucrări de un tip, se folosește numele tipului respectiv, cu adăugarea distribuției în cazurile corespunzătoare (regula 25.34C2). De exemplu:

[Opere]
[Cvartete, coarde]
[Sonate, pian]

Adăugiri

REGULA 25.35 ADĂUGIRI PENTRU LUCRĂRI MUZICALE

Se fac alte adăugiri pentru a diferenția schițele pentru o compoziție muzicală, aranjamentele unei lucrări muzicale, traducerile textelor lucrărilor vocale etc. Exemplu:

Cowell, Henry, 1897-1965.
[Concerto brevis; arr.]
Concerto brevis : for accordion and orchestra